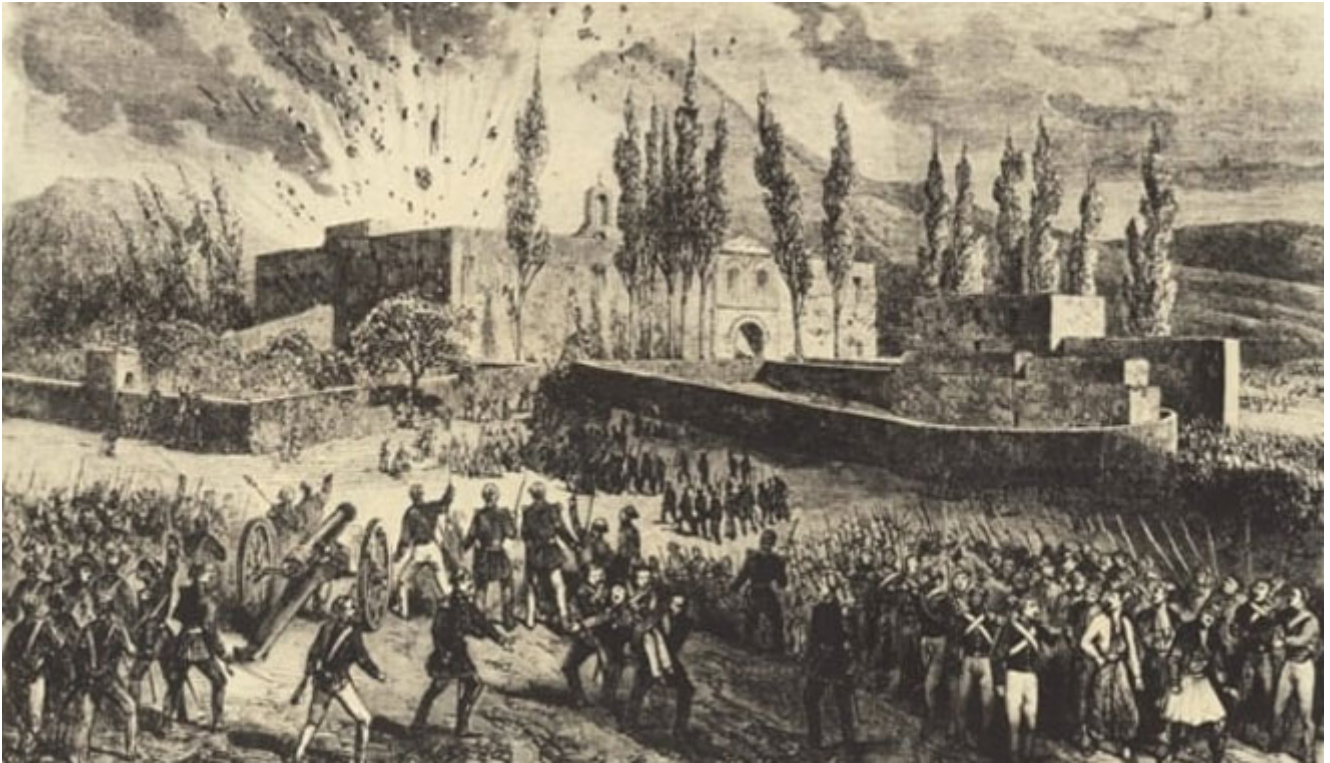

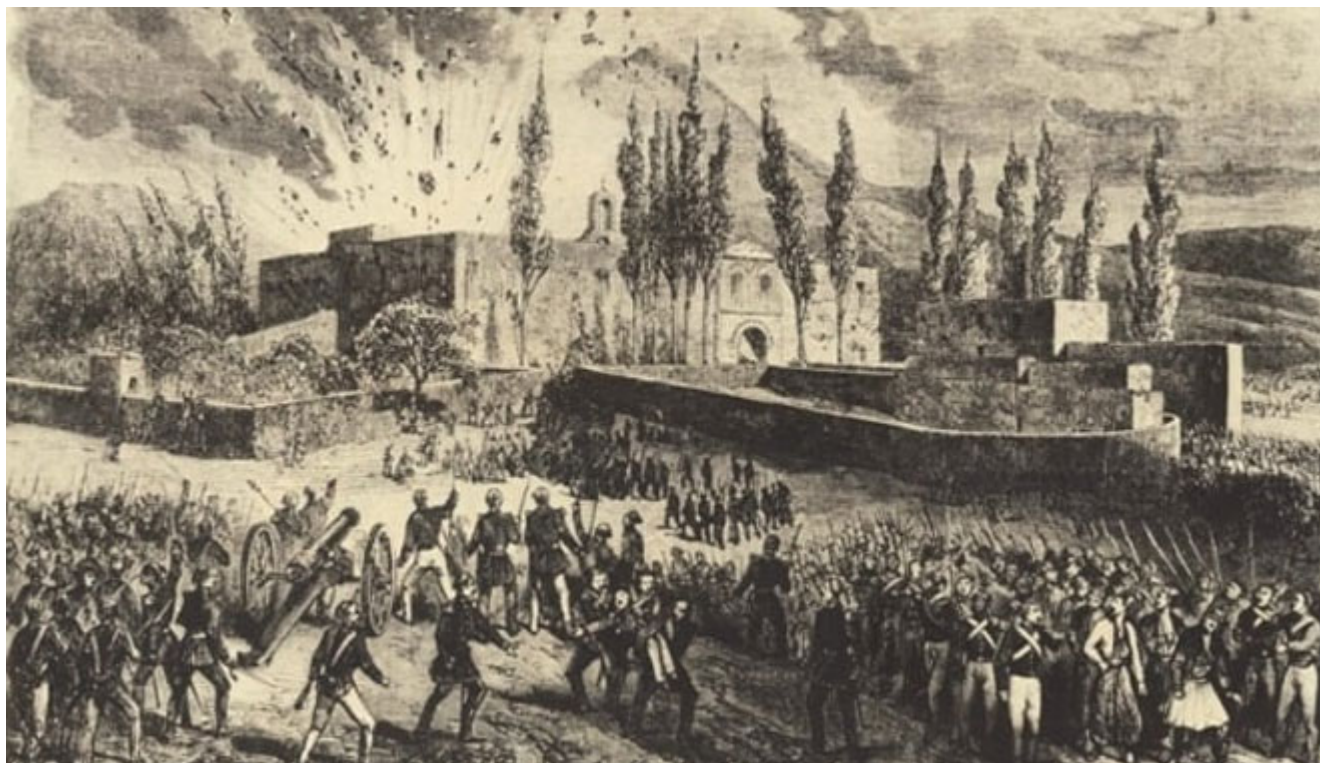
9 Νοεμβρίου 2020

Το ολοκαύτωμα του Αρκαδίου (9/11/1866)

[Επιστήμες](#) / [Ιστορία](#)

Την άνοιξη του 1866 οι Κρήτες επαναστάτησαν για μια ακόμη φορά. Μετά από μάχες σε πολλές περιοχές, ο Διοικητής του Τουρκικού Στρατού Μουσταφάς Πασάς με 15.000 άνδρες και 30 τηλεβόλα κίνησε κατά της Μονής Αρκαδίου (Κέντρο Αγώνος περιοχής Ρεθύμνης) και την 7η Νοεμβρίου την πολιορκησε από παντού.

Μέσα στη Μονή βρίσκονταν 964 άτομα. Μαχητές ήταν μόνο 259. Οι άλλοι ήταν γέροι και γυναικόπαιδα. Ανάμεσά τους ήταν και η οπλαρχηγός - ηρωίδα - Χαρίκλεια Δασκαλάκη (Δασκαλάκαινα), κόρη, σύζυγος και μάνα πολεμιστών. Ο πατέρας της είχε σκοτωθεί σε προηγούμενη επανάσταση, 3 γιοι της σκοτώθηκαν στην επανάσταση εκείνης της χρονιάς (1866), ο δε σύζυγός της ήταν απόγονος του Εθνομάτρου Δασκαλογιάννη. Ηγούμενος ήταν ο Γαβριήλ Μαρινάκης, εξέχουσα προσωπικότητα, αστείρευτη πηγή πατριωτισμού και θάρρους. Ήταν το καταφύγιο των καταπιεζομένων που τους εμπύχωνε με τις επαναστατικές ιδέες της ελευθερίας και της Ένωσης με την Ελλάδα. Φρούραρχος ήταν ο Ανθυπολοχαγός Ιωάννης Δημακόπουλος, που πήγε εθελοντής στην Κρήτη.

Στις 8 Νοεμβρίου, μετά την λειτουργία, ο Ηγούμενος είπε στους πολιορκημένους: «Παιδιά μου, αδέρφια μου, γλυκύτερος και δικαιότερος θάνατος δεν υπάρχει από το ν' αποθάνει κανείς υπέρ Πίστεως και Πατρίδος... Ζήτω η Ελευθερία!». Ο νεαρός Φρούραρχος Δημακόπουλος είπε στους μαχητές: «Θα πολεμήσουμε ως άνδρες για την Πίστη και την Πατρίδα». Οι άνδρες πήγαν στις πολεμήστρες και τα γυναικόπαιδα τους προμήθευαν με πυρομαχικά. Επικρατούσε γενικός ενθουσιασμός και πνεύμα αυταπάρνησης και αυτοθυσίας. Γι' αυτό όταν οι Τούρκοι ρώτησαν τους Έλληνες αν θα παραδοθούν, ο Ηγούμενος τους απάντησε: «Θα πολεμήσουμε!» και ύψωσε το Λάβαρο και τη Σημαία. Και σε άλλες προτροπές του Μουσταφά να παραδοθούν, απαντούσαν: «Μόνο νεκροί θα παραδοθούμε!». Όλοι πολέμησαν ηρωικά. Η Δασκαλάκινα 3 φορές ξανασήκωσε τη Σημαία που κατέβαζαν τουρκικές σφαίρες. Οι λίγοι αψηφούσαν τους πολλούς και οι επιθέσεις της πρώτης μέρας εξουδετερώθηκαν από τους πολιορκημένους.

Τα πολεμοφόδια όμως ήταν ελάχιστα, βοήθεια απ' έξω δεν ήταν δυνατό να φθάσει και η αριθμητική υπεροχή των Τούρκων ήταν συντριπτική (15.000 έναντι μόνο 250 Ελλήνων). Όλα προμηνούσαν το φριχτό τέλος του δράματος! Τη νύχτα ο Γαβριήλ κοινώνησε τους πολιορκημένους, που είχαν αποφασίσει ν' αντισταθούν «μέχρις εσχάτων».

Το πρωί της 9ης Νοεμβρίου οι Τούρκοι κατόρθωσαν να γκρεμίσουν την σιδερένια πόρτα και μπήκαν στη Μονή. Οι Έλληνες, αποφασισμένοι να πεθάνουν, πολεμούν με αφάνταστο ηρωισμό. Ως και οι μάνες αφήνουν τα παιδιά τους και μάχονται μαζί με τους άντρες τους. Αλλά η Μονή έχει γεμίσει πια από Τούρκους. Ο Γαβριήλ σκοτώνεται. Τότε ο Κων/νος Γιαμπουδάκης φωνάζει: «Όποιος θέλει την τιμή και την υπόληψή του να "ρθει να καεί μαζί μας!». Όσοι τον άκουσαν τον ακολούθησαν στην μπαρουταποθήκη... Ο Γιαμπουδάκης άφησε ανοιχτή την πόρτα κι όταν είδε πως μπήκαν μέσα και πολλοί Τούρκοι, άδειασε την πιστόλα του στο μπαρούτι και τινάχτηκαν όλοι στον αέρα, μαζί και 100 Τούρκοι!

Έτσι ο Γιαμπουδάκης πήγε ν' ανταμώσει τον καλόγερο Σαμουήλ και τον Χρήστο

Καψάλη, που πέρασαν στην αθανασία με τον ίδιο τρόπο, στο Κούγκι και στο Μεσολόγγι!

Βλέποντας οι Τούρκοι τις μεγάλες απώλειές τους συνέχισαν με μεγαλύτερη λύσσα τις σφαγές και τους βανδαλισμούς. Πυρπόλησαν τον Ναό του Σωτήρος και «κουράστηκαν να σκοτώνουν» σύμφωνα με περιγραφή ενός Άγγλου.

Από τους 964 πολιορκημένους διέφυγαν τελικά μόνο 3 ή 4 και αιχμαλωτίστηκαν 114. Τους υπόλοιπους που επέζησαν τους σκότωσαν οι Τούρκοι με βασανιστήρια και λογχισμούς. Τα οστά τους φυλάσσονται τώρα στη Μονή, σαν ιερά κειμήλια. Τον ίδιο τραγικό θάνατο είχε και ο Φρούραρχος Δημακόπουλος, που αποδείχθηκε γενναίος πολεμιστής.

Οι σφαγείς έκοψαν το κεφάλι του Γαβριήλ και το παρέδωσαν στον Μουσταφά. Από τους Τούρκους σκοτώθηκαν 1.500. Η Δασκαλάκαινα σώθηκε και έδωσε τις πληροφορίες γι' αυτή την εποποιία. Όταν αργότερα πήγε στην Αθήνα και κυκλοφορούσε με τα μισοκαμμένα ρούχα της, οι Αθηναίοι ξεσπούσαν σε ζητωκραυγές!

Αρθρογράφος: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΨΩΜΕΝΑΚΗΣ, Πρόεδρος ΦΙΑΔΗΠ και Γεν. Γραμματέας της ΕΠΑ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΑΣΠΕ Τεύχος 9, Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2001

<https://bit.ly/36i6cM7>